

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 3. De Romano Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

etiam omnia, quæ post passionem accepit, meruisse. Ita enim ex S. Paulo ad Philipp. 2. habetur, ubi dicit; *Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod exaltavit illum DEVS.* Cui dogmari contrariam hæresin tradidit Calvinus nullum Christo respectu sui meritum concedens, eò quòd passim nobis natus, & propter nos egenus factus dicatur.

X. Decimum denique dogma est, Christum pro omnibus omnino Hominibus mortuum esse juxta testimonium D. Pauli 2. Cor. 5. dicentis: *Pro omnibus mortuus est Christus.* & 1. Tim. 2. *Qui dedit semetipsum redemptionem pro omnibus.* Cui tamen doctrinæ Calvinus iterum se opponit docens, Christum pro solis prædestinatis mortuum esse eò quòd reprobi nullam ex morte Christi gratiam acceperint ad bene vivendum.

§. III.

De Romano Pontifice.

I. De hoc sequentia dogmata proponit Catholica Fides. Primum est, S. Petrum verè caput totius Ecclesiæ, & vicarium Christi ab ipso Christo fuisse constitutum. Ita enim tum ex ipsius Christi verbis Matt. 16. *Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo Ecclesiam meam: & tibi dabo claves regni cælorum &c.* tum ex illis Joannis 21. *Pasce oves meas &c.* colligitur. Cui dogmati se imprimis opposuerunt Waldenses circa annum 1120. qui primi ex Latinis se obedientiæ Pontificis subtraxerunt. Post hos circa annum 1300. quidam Fratelli dicti docuerunt, primatum Petri pridem cessasse, & ad ipsos fuisse translatum. Post hos Marsilius Paduanus & Joannes de Janduno Pontifici Romano omnes Presbyteros pares fecerunt. Deinde circiter annum 1397. Joannes Wiclef, & Joannes Huss Apostolicæ sedi se opposuerunt. Et tandem priori sæculo Lutherus, Calvinus, aliique illorum sæculi toto impetu jugum Pontificum velut vivi Antichristi excusserunt.

II. Secundum dogma est, S. Petrum verè Romanum Episcopum fuisse, & ibidem ad mortem usque permanisse.

Hinc enim Romana Ecclesia semper communi consensu primaria est cognita. Quod negarunt Guilielmus Vicefi Præceptor, & Velenus Lutheranus, negantes S. Petrum Romæ fuisse, sed Jerosolymis esse occisum, asserentes. Quibus etiam Calvinus eatenus assentitur, quatenus negatum scopum fuisse.

III. Tertium dogma est, Romanum Pontificem Dicitur succedere in Episcopatu Romano, & Ecclesiastica Monarchia. Fundamentum est, quia Ecclesia æquè indiget Vicario Christi, ac tempore Apostolorum; & sicut in Veteri Testamento sibi, mutuo succedebant summi Pontifices, ita & de novo Testamento idem jure merito. Contra hoc dogma omnes ferè moderni Hæretici cum signanis suis Lutero & Calvino pertinaciter contendunt. Romanum Pontificem non modò Vicarium Christi esse, sed potiùs Antichristi loco habendum; sed falsò, quia Antichristus non veniet, nisi everso Romano imperio, & prædicatione Henoch & Eliæ, & non nisi per unum cum medio regnabit; uti fusè demonstrat Bellarminus.

IV. Quartum dogma est, Pontificem esse summum in controversiis Fidei & morum dijudicandum sumitur tum ex officio Judicis, cujus sententia esse debet, qualis non semper est Scriptura; tum ex consuetudine controversiarum, quæ sæpe non continentur in Scriptura; tum ex praxi veteris ac novi Testamenti, in quibus Pontifices remittebatur ejusmodi decisio: tum ex Analogia iudicum civilium, qui, licet secundum leges judicant, adhuc tamen ipsis, & non legibus Judicis officium prætere dicitur. Cui dogmati contraria est hæresis antiqua, & hæreticorum Modernorum Scripturam pro Jure sententiam.

V. Quintum dogma communiter receptum est, quod Pontifex, cum totam Ecclesiam docet, errare non potest. Quod non indicat promissio à Christo facta D. Petro, dicitur: *Ego pro te rogavi: ut non deficiat fides tua.* Hæretici Strinz iterum repugnant Moderni Hæretici, asserentes Pontificem, hoc ipso, quòd sit homo ex natura sua, non fallibilis Judicis munus gerere non posse.

VI. Sextum dogma est, eundem Pontificem habere jurisdictionem verè coactivam ad leges, quæ in conscientia obligent, condendas, possèque judicare, ac punire transgressores. Fundamentum desumitur ex pluribus S. Scripturæ locis, maximè ex verbis Christi Matth. 16. *Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in cælu.* Cui dogmati acriter se opposuerunt, Waldenses, Wiclef, Joannes Hus, omnèsque Lutherani & Calvinistæ, negantes ullam similem potestatem Pontifici competere.

§. IV.

De Conciliis.

I. Conciliorum nomine hoc loco idem significatur in Ecclesia, quod nomine comitiorum in Regnis, inquit Bellarminus l. 1. c. 3. sicut enim, eùm oritur controversia in Republica conveniunt in unum Principes regni, vel Magistratus, ac statuunt, quid facto opus sit; ita in Ecclesia, eùm oritur controversia aliqua de Religione, conveniunt Præsules Ecclesiarum, & simul collatis sententiis statuunt, quod bonum videtur. Unde citatus Bellarminus probabilius judicat, ea non humanum esse inventum, sed planè divinum, ab ipso Ecclesiæ exordio Apostolis inspiratum. Porro hæc Concilia communiter quadrupliciter dividuntur, nam alia dicuntur *Generalia* seu *Oecumenica*, ad quæ omnes Episcopi totius orbis convenire debent, nisi legitimè impediuntur, quibus nemo, nisi Pontifex, vel ejus Legatus præsidet. Alia *Nationalia* vocantur, quibus Episcopi unius regni vel nationis interfunt, & Patriarcha aliquis vel Primas præest. Alia *Provincialia* nominantur, in quibus tantùm Episcopi unius Provinciae cum suo Archiepiscopo, qui præsidet, conveniunt. Alia denique *Diocesana* vocantur, in quibus Episcopus Presbyteris Diocesis convocatis præest. Porro hoc loco de Conciliis generalibus potissimùm sermo est, de quibus Catholica fides sequentia dogmata proponit.

II. Primum dogma est, ad solum Pontificem spectat Concilia oecumenica per se, vel alium cum ejus facultate convocare. Fundamentum est, quia Concilium legitimum nomine, id est, autoritate Christi, seu ab eo, qui congregandi